

Vi ber for hver søster og bror som må lide

Vi ber for hver søster
og bror som må lide,
alene og glemt, når
de bærer ditt kors.

Vi ber for de mange
som tvinges til taushet
og stumt folder hender
i skjul bak en dør.

*Se dem, Kristus.
Vær hos dem!*

La Ordet ditt springe
som ild gjennom verden
og tenne en brann i
de mørkeste rom:

I byen, på torget,
i sløvede øyne,
på ordløse lepper:
Det ber vi deg om.

*Se dem, Kristus.
Vær hos dem!*

sammen for de forfulgte

(Tekst: Gisle Skeie / Foto: Bjørn A. Wegge)

Vi bærer dem frem i ditt lys

Åpne våre hjerter
mot menn og kvinner som sitter fengslet
fordi de fortalte om sin tro på deg

Gjør oss lydhøre for ropene fra dem som er i nød
fordi de bærer navnet «kristen»

Hjelp oss å reagere når ungdommer nektes utdanning
fordi de våger å nevne ditt navn

Trofaste Gud, gjør oss oppmerksomme
på alle som betaler dyrt
når de kaller seg dine disipler
i en verden der det å være kristen betyr forfølgelse

Vi bærer dem frem i ditt lys

Du som er over alle tider, hjelp oss
å knele sammen med dem i bønn
å stå sammen med dem i solidaritet

La dem få vite at tross avstanden og bak stillheten
så ber vi for dem
slik du også gjør, Herre

La dem forstå at de ikke er glemt
La dem få kjenne kraften fra ditt folks bønner

Vis oss hvordan våre liv kan bety en forskjell for dem
Vend våre hjerter til deres rop

når vi våkner
når vi spiser
når vi ber
når vi arbeider
og når vi går til ro

Å Gud, bevar dem i vår tanke
og la oss bære dem frem til deg i bønn
Alltid

(Fritt oversatt etter en tekst av Mary O. Benedict)

Fra Orissa, India: Han står foran det som en gang var hjemmet hans, men som nå ligger ødelagt og i ruiner. Han er blant de flere tusen kristne indere som ble offer for voldsherjingene mot kristne i den indiske delstaten Orissa høsten 2008. (Foto: Stig Kaarstad)

Hvis det var meg

Hvis det var meg, å Herre,
som bare våget be
til Deg bak låste dører
så ingen skulle se –

hvis det var meg som kjente
en uro i mitt sinn
da vi, Ditt folk, brøt brødet
og voldsmenn stormet inn –

hvis det var meg de truet
og kanskje overfalt –
da vet jeg hva jeg ville
ha ønsket mest av alt:

At noen kunne se meg,
den urett som jeg led,
og lånte meg en stemme
og talte i mitt sted –

at noen foldet hender
og ba om nattero,
om styrke til å leve
og frihet til å tro –

at noen talte voldsmenn
imot med sannhetsord:
«I Kristus står vi sammen,
vi er Hans kropp på jord!»

Dét ville jeg ha ønsket!
Hvis jeg var en av dem
som bar Ditt kors med smerte
her i min by, mitt hjem.

(Tekst: Gisle Skeie / Foto: ScanStockPhoto)

Turkmenske Ghorban Dordi Tourani ble myrdet høsten 2005. Mange år tidligere hadde han opplevd en dramatisk omvendelse til kristendommen, mens han sonet en voldsdom i Turkmenistan. Etter løslatelsen reiste han tilbake til hjembyen i Nord-Iran. Der fortalte han venner og familie om sin nye tro, og det vokste frem en liten husmenighet i miljøet rundt ham. Men mange lot seg provosere av det han sa. Den 22. november ble han knivstukket til døde. Denne bønnen skrev Ghorban Dordi Tourani året før han ble drept, og sendte på e-post ut fra Iran:

Jeg vil gi deg mitt liv

Kjære Herre, Jesus, la meg komme nær deg
så jeg kan røre ved dine naglede føtter.

Kjære Herre, la meg lovsynge deg ydmykt
og kysse dine gjennomborede hender og føtter.

Med fire nagler ble du festet til korset på Golgata
mens blodet rant fra kroppen din.

I denne håpløse stunden, hvordan kunne du fremdeles
elske alt det skapte?

Ja, selv de som korsfestet deg var du villig til å omfavne.

Du ble torturert for min skyld, ja, for min skyld,
men også for min far og min mor.

Og for min skyld led du store smerter,
i seks lange timer på korset.

Jeg ønsker at jeg ikke var så full av synd,
så ville du ikke ha måttet lide slik for meg.

Å, jeg ønsker at jeg kunne være der og trekke naglene ut av
dine vakre hender, da du hang på korset!

Desperate tanker fyller meg, når jeg tenker på
at jeg kunne ha berget deg fra din dype lidelse.

Herre Jesus, la meg ære ditt hellige navn
hvert sekund av mitt liv her på jorden.

Jeg er villig til å gi mitt liv, som er ditt,
for deg og for din kirke.

(Tekst: Ghorban Tourani / Foto: Compass Direct/Gisle Skeie)

Bønn for navnløse søsken

Herre, vi ber for våre navnløse søsken,
de som må komme til deg om natten.

Vi ber for den navnløse kirke på jorden
som lever og vokser i skjul.

Herre, du lot deg en gang senke ned
og selv bli den svakeste av oss.

Men slik var det og at du løftet oss opp
og gjorde oss sterke.

Så underlig ditt rike er –

Den svake gir du styrke.
Den navnløse kaller du ved navn.

Herre, vi ber for våre navnløse søsken
vi roper navnene deres, ett og ett
mot din himmel –

Vi fyller hele nattehimmelen med navn!

Du vet hvem de er.
Du er der når de kommer.

Herre, gi dem din fred.
Amen –

(Tekst: Gisle Skeie / Foto: ScanStockPhoto)